

Dosarul nr. 2ra-690/21

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani) jud: I. Chirtoaca
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: A. Pahopol, V. Buhnaci, V. Sîrbu

ÎNCHEIERE

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Petru Coșleț în numele și interesele lui Andrei Curoșu,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Inga Saracuța și Sergiu Saracuța împotriva lui Andrei Curoșu cu privire la rezilierea contractului, anularea înregistrării și compensarea cheltuielilor de judecată

și cererea reconvențională înaintată de Andrei Curoșu împotriva lui Sergiu Saracuța și Inga Saracuța, intervenienți accesorii notarul public Șipitco Diana, notarul public Cobăneanu Angela și Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, cu privire la anularea actului juridic civil, încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 11 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 16 octombrie 2017, Inga Saracuța și Sergiu Saracuța au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Curoșu, prin care au solicitat, rezilierea contractului de împrumut cu ipotecă nr. 2320 din 7 august 2013, încheiat de către Inga Saracuța, Sergiu Saracuța și Andrei Curoșu și a acordului adițional nr. 64 din 4 martie 2014; anularea înregistrării la OCT Chișinău a contractului de împrumut cu ipoteca nr. 2320 din 7 august 2013, înregistrat cu nr. 0100/13/110854; încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu examinarea cauzei.

În motivarea acțiunii Inga Saracuța și Sergiu Saracuța au indicat că, în baza contractului de împrumut cu ipoteca nr. 2320 din 7 august 2013, Andrei Curoșu le-a acordat un împrumut în sumă de 11 750 de euro, care recalculați în lei, conform cursului Băncii Naționale a Moldovei la data semnării contractului constituiau suma de 198 223 de lei, precum și suma de 17 625 de dolari SUA, care recalculați în lei conform cursului Băncii Naționale a Moldovei la data semnării contractului constituia suma de 222 604 lei.

Împrumutul a fost acordat pentru o perioadă de șapte luni, fiind scadent pe data de 7 martie 2014.

Contractul de împrumut cu ipotecă nr. 2320 din 7 august 2013 a fost înregistrat la OCT Chișinău la 8 august 2013, cu nr. 0100/13/110854.

La 4 martie 2014 de către Andrei Curoșu în calitate de împrumutător și Inga Saracuța și Sergiu Saracuța, în calitate de împrumutați, a fost semnat Acordul adițional la contractul de împrumut cu ipotecă nr. 2320 din 7 august 2013, fiind autentificat de către notarul public Șipitco Diana.

Acordul adițional încheiat prevedea următoarele: punctul 2.1 al contractului de împrumut cu ipotecă nr. 2320 din 7 august 2013 se modifică și prevede acordarea de către împrumutătorul Andrei Curoșu împrumutaților Inga Saracuța și Sergiu Saracuța a împrumutului în sumă de 5 000 dolari SUA, care recalculați în lei conform cursului Băncii Naționale a Moldovei la data semnării contractului constituia suma de 68 250 lei; punctul 2.2 al contractului de împrumut cu ipotecă nr. 2320 din 7 august 2013 se modifică și prevede că, împrumutul este acordat pe o perioadă de un an, fiind scadent la data de 4 martie 2015; acordul adițional încheiat este parte integrantă a contractului de împrumut cu ipotecă, autentificat de către notarul public Cobăneanu Angela, pe 7 august 2013, cu nr. 2320, iar celelalte prevederi ale contractului rămân nemodificate.

Reclamanții au invocat că, până la semnarea acordului adițional, au restituit lui Andrei Curoșu suma de 11 750 de euro și suma de 12 625 de dolari SUA.

Astfel, datoria rămasă neachitată constituia suma de 5 000 dolari SUA.

Au menționat că pentru întoarcerea datoriei restante de 5 000 dolari SUA, contractul de împrumut cu ipotecă nr. 2320 din 7 august 2013 nu a fost reziliat de către părți, dar a fost modificată suma împrumutului, în cuantum de 5 000 dolari SUA.

Au insistat ca Andrei Curoșu să recepționeze datoria rămasă în sumă de 5 000 dolari SUA, însă acesta refuză, inclusiv și să le comunice un cont bancar pentru a-i transfera suma datorată.

Astfel, pârâtului Andrei Curoșu i-a fost expediată o notificare privind rezilierea contractului de împrumut cu ipotecă nr. 2320 din 7 august 2013.

La 5 martie 2018, Andrei Curoșu a depus cerere reconvențională împotriva lui Sergiu Saracuța și Inga Saracuța, intervenient accesoriu notarul public Șipitco Diana, notarul public Cobăneanu Angela și IP „Agenția Servicii Publice”, prin care a solicitat recunoașterea nulității pct. 1 din Acordul adițional nr. 64 din 4 martie 2014, autentificat de notarul public Diana Șipitco, prin care pct. 2.1 al Contractului de împrumut cu ipotecă nr. 2320 din 7 august 2013, autentificat de către notarul public Cobăneanu Angela s-a modificat și s-a expus în următoarea redacție:

Eu, „Împrumutătorul” transmit cu împrumut „Împrumutaților”, iar noi „Împrumutații”, luăm cu împrumut de la ”Împrumutător” o sumă de bani în valoare de 5000 (cinci mii) dolari SUA, care recalculați în lei conform cursului Băncii Naționale a Moldovei la data semnării prezentului contractul constituie suma de 68 250 de lei; recunoașterea valabilității contractului de împrumut din 4 martie 2014, încheiat de către Curoșu Andrei și Inga Saracuța și Sergiu Saracuța; încasarea, în mod solidar, de la Inga Saracuța și Sergiu Saracuța a datoriei în sumă de 11 750 de euro și 22 625 de dolari SUA; încasarea, în mod solidar, de la Inga Saracuța și Sergiu

Saracuța și Diana Șipitco a dobânzii de întârziere în sumă de 5 400,81 de euro și 10 399,46 de dolari; încasarea în mod solidar de la părți a cheltuielilor de judecată și de asistență juridică suportate în legătură cu examinarea cauzei.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că, că în termenul stabilit Inga Saracuța și Sergiu Saracuța nu i-au restituit sumele de bani împrumutate, în conformitate cu prevederile contractului de împrumut cu ipotecă nr. 2320 din 7 august 2013, dar l-au încredințat că în scurt timp, afacerea acestora va merge bine și vor avea posibilitatea de a restitui banii.

Totodată, i-au comunicat că, pentru ca afacerea acestora să meargă bine mai au nevoie de investirea încă a sumei de 5 000 dolari SUA.

Ca urmare a celor menționate, la 4 martie 2014, părțile s-au prezentat la notarul public Diana Șipitco, cu scopul de a încheia un nou contract de împrumut pentru suma de 5 000 dolari SUA.

Notarul public Diana Șipitco le-a explicat că nu este nevoie de a mai încheia un nou contract, dar se poate de modificat contractul încheiat pe 7 august 2013, fapt cu care părțile au fost de acord.

Astfel, la 4 martie 2014, a fost semnat Acordul adițional nr. 64 la contractul de împrumut cu ipotecă nr. 2320 din 7 august 2013.

Suma de 5 000 dolari SUA este suplimentară la sumele de 11 750 de euro și 17 625 de dolari SUA, date cu împrumut anterior.

Andrei Curoșu a menționat că, în termenii conveniți, Inga Saracuța și Sergiu Saracuța nu i-au restituit împrumutul, acestora fiindu-le expediată pe 6 martie 2015 o notificare, prin care a solicitat restituirea împrumuturilor în sume de 11 750 de euro, 17 625 de dolari SUA și 5 000 dolari SUA.

Prin hotărârea din 13 februarie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Inga Saracuța și Sergiu Saracuța împotriva lui Andrei Curoșu, cu privire la rezilierea contractului, anularea înregistrării și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a admis parțial cererea reconvențională înaintată de Andrei Curoșu împotriva lui Sergiu Saracuța și Inga Saracuța, intervenient accesoriu notarul public Șipitco Diana, notarul public Cobăneanu Angela și IP „Agenția Servicii Publice”, cu privire la anularea actului juridic civil, încasarea datoriei și dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat, în mod solidar, din contul Ingăi Saracuța și Sergiu Saracuța, în beneficiul lui Andrei Curoșu, suma de 5 000 dolari SUA, cu titlu de datorie, care urmează a fi achitați în lei conform cursului BNM la data executării hotărârii.

S-a încasat, în mod solidar, din contul Ingăi Saracuța și Saracuța Sergiu, în beneficiul lui Andrei Curoșu, suma de 3 158,90 de dolari SUA, cu titlu de dobândă de întârziere, care urmează a fi achitați în lei conform cursului BNM la data executării hotărârii.

S-a încasat, în mod solidar, din contul Ingăi Saracuța și Sergiu Saracuța, în beneficiul lui Andrei Curoșu, suma de 2 650,56 de lei, cu titlu de taxă de stat și suma de 5 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, pretențiile lui Andrei Curoșu împotriva lui Sergiu Saracuța și Inga Saracuța, s-au respins ca neîntemeiate.

La 18 februarie 2020, Andrei Curoșu a declarat apel împotriva hotărârii, solicitând casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii reconvenționale.

La 13 martie 2020, Inga Saracuța și Sergiu Saracuța au declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin încheierea din 6 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a restituit cererea de apel depusă de Inga Saracuța și Sergiu Saracuța împotriva hotărârii din 13 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din motiv că apelanții nu au îndeplinit în termen indicațiile menționate în încheierea din 18 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Prin decizia din 11 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Andrei Curoșu și s-a menținut hotărârea din 13 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

În motivare, instanța de apel a reținut că, Andrei Curoșu a contestat hotărârea primei instanțe în partea neadmiterii integrale de către instanță a pretențiilor formulate în cererea reconvențională și anume, în partea respingerii cerinței de recunoaștere nulității pct.1 al acordului adițional nr.64 din 4 martie 2014, autentificat de notarul Diana Șipitco, recunoașterea valabilității contractului de împrumut din 4 martie 2014, încheiat între Andrei Curoșu și Inga Sărăcuța și Sergiu Sărăcuța și încasarea sumelor de 11 750 de euro și 22 625 de dolari SUA și a dobânzilor de întârziere.

Referitor la soluția emisă, instanța de apel a conchis că sunt neîntemeiate criticile apelantului cu privire la faptul că, suma de 5 000 dolari SUA este o sumă suplimentară sumelor împrumuturilor în valoare de 11 750 de euro și 17 625 de dolari SUA, dat fiind faptul că, prin Acordul adițional nr. 64 din 4 martie 2014, părțile în mod expres, cert și destul de clar, au convenit asupra faptului că punctul 2.1 și punctul 2.2 al contractului de împrumut se modifică și se expune într-o altă redacție, nefiind făcute careva rezerve că, suma de 5 000 dolari SUA, urmează a fi percepută suplimentar, or, din conținutul acordului suplimentar este oglindit clar și fără echivoc faptul că: „Eu, „Împrumutătorul” transmit cu împrumut „Împrumutaților”, iar noi, „Împrumutații”, luăm cu împrumut de la „Împrumutător” o sumă de bani în valoare de 5 000 (Cinci mii) dolari SUA, care recalculați în lei, conform cursului Băncii Naționale a Moldovei la data semnării prezentului contract constituie 68.250 (Șaizeci și opt mii două sute cincizeci) lei.”

Astfel, prin modificările operate în acordul adițional, contractul de împrumut cu ipotecă a căpătat o nouă redacție, iar clauzele anterioare au devenit caduce de drept și nu mai pot produce efecte juridice.

Instanța de apel a menționat că, însăși apelantul Andrei Curoșu în cererea adresată notarului Șipitco Diana prin care a solicitat perfectarea acordului adițional, personal a scris: „Rog să autentificați acordul adițional la contractul de împrumut cu ipotecă autentificat de notarul public Cobăneanu Angela la 7 august 2013 cu nr. 2320 cu nr. 2320, încheiat între mine și Saracuța Serghei și Saracuța Inga.

Suma împrumutului constituie 5 000 (cinci mii) dolari SUA, care recalculați în lei 68 250 (șaizeci și opt mii două sute cincizeci) lei. Am transmis suma de 5 000 dolari azi. 4 martie 2020. Semnătura”.

Cu referire la solicitarea apelantului Curoșu Andrei, privind declararea nulității punctului 1 al Acordului adițional nr. 64 din 4 martie 2014, la contractul de împrumut cu ipotecă nr. 2320 din 7 august 2013 și recunoașterea valabilității contractului de împrumut din 4 martie 2014, Colegiul instanței de apel a reținut că prima instanță întemeiat a respins solicitarea dată, or, după cum rezultă din conținutul acordului adițional, acesta parvine de la o persoană cu discernământ, capacitatea de exercițiu a căreia a fost verificată de notar și care și-a exteriorizat consimțământul, privind modificarea punctului 1 al contractului de împrumut cu ipotecă nr. 2320 din 7 august 2013.

Colegiul a respins și argumentele apelantului cu referire la faptul că pct. 1 al Acordului adițional nr. 64 din 4 martie 2014 este lovit de nulitate absolută, deoarece contravine prevederilor art. 50 alin. (2) al Legii nr. 1453, or după cum rezultă din conținutul acestuia, părțile au cerut întocmirea acordului și după ce au citit, fiind cunoscuți cu conținutul și efectele acestuia, au semnat în prezența notarului, confirmând prin aceasta încheierea prezentului acord.

Cu referire la prevederile art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanța de apel a remarcat că, potrivit deciziei Curții Supreme de Justiție din 28 iunie 2017, irevocabile, emisă între aceleași părți, dar având ca obiect de examinare deposedarea și transmiterea în posesia creditorului ipotecar a bunului imobil, cu referire la Contractul de ipotecă nr.2320 din 7 august 2013 potrivit căruia, pct.2.1 și pct.2.2 al contractului au fost expuse într-o altă redacție și anume, s-a stabilit că împrumutătorul a transmis cu împrumut suma de 5 000 dolari SUA scadent la 4 martie 2015, Curtea a stabilit faptul că, prin Acordul adițional nr. 64 din 4 martie 2014, care de fapt se contestă în prezentul litigiu, au început a governa noi clauze, prin care s-a stabilit un termen nou de scadență și anume până la 4 martie 2015 și anume, suma împrumutului a fost micșorată până la 5000 dolari SUA.

Tot în decizia menționată, Curtea a constatat că, la 4 martie 2014 debitorilor ipotecari Sărăcuța Inga și Sărăcuța Sergiu nu le-a fost acordată o sumă suplimentară, dar s-a micșorat suma împrumutului.

La 9 februarie 2021, avocatul Petru Coșleț, acționând în numele și interesele lui Andrei Curoșu, a declarat recurs împotriva deciziei din 11 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei și casarea parțială a hotărârii, în partea respingerii cererii reconvenționale, cu adoptarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea reconvențională să fie admisă integral și menținerea hotărârii în partea respingerii cererii lui Sergiu Saracuța și Inga Saracuța.

În motivarea recursului, reprezentantul recurentului a exprimat dezacordul cu hotărârile instanțelor de judecată ierarhic inferioare, în partea respingerii capetelor de cerere înaintate de către Andrei Curoșu, calificându-le ca fiind neîntemeiate și pasibile de casare în temeiul prevederilor art. 432 alin. (2) lit. a), b) și c) din Codul de procedură civilă.

A remarcat că, în cadrul examinării cauzei în instanța de fond s-au prezentat probe incontestabile prin care s-a demonstrat, că intenția recurentului și intimaților a fost încheierea unui nou contract de împrumut pentru suma de 5 000 dolari SUA și în acest sens, instanțelor li s-au prezentat cererile scrise de către Andrei Curoșu, Sergiu Saracuța și Inga Saracuța din 4 martie 2014, prin care aceștia cer

autentificarea acordului adițional, prin care Curoșu Andrei dă cu împrumut suma de 5 000 dolari SUA, iar Sergiu Saracuța și Inga Saracuța primesc suma de 5 000 dolari SUA.

Consideră că în cadrul examinării cauzei s-a constatat cu certitudine că, pct. 1 al Acordului adițional nr. 64 din 4 martie 2014 este lovit de nulitate absolută, deoarece în contradicție cu prevederile art. 50 alin. (2) al Legii nr. 1453, notarul Șipitco Diana nu a verificat conformitatea conținutului Acordului adițional cu intențiile reale ale părților și nu a inclus în pct. 1 al Acordului adițional nr. 64 intenția reală a lui Andrei Curoșu, Sergiu Saracuța și Inga Saracuța că suma de 5 000 dolari SUA este suplimentară sumelor de 11 750 de euro și 17 625 de dolari SUA. Aceste circumstanțe s-au confirmat prin referința depusă de către notarul public Diana Șipitco la cererea de chemare în judecată, precum și prin explicațiile date în cadrul procesului penal de către Diana Șipitco.

Din probele anexate la dosar rezultă fără echivoc, că la 4 martie 2014, intimații au primit suplimentar de la recurentul Andei Curoșu suma de 5 000 dolari SUA cu titlu de împrumut. Însă, în legătură cu faptul, că din neglijență, notarul nu a indicat corect în Acordul adițional intenția reală a recurentului, Sergiu Saracuța și Inga Saracuța se folosesc de această neglijență, neagă faptul primirii banilor în sumă de 5 000 dolari SUA, care este suplimentară la sumele de 11 750 de euro și 17 625 de dolari SUA.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul reține că decizia integrală a instanței de apel a fost expediată lui Andei Curoșu prin intermediul poștei la 11 decembrie 2021, iar reprezentantului acestuia, avocatului Petru Coșleț, la aceeași dată, prin intermediul poștei electronice.

Din aceste considerente, Colegiul consideră că recursul depus la 9 februarie 2021, este declarat în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimaților cererea de recurs la 25 martie 2021, informându-i despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

Însă până la data examinării admisibilității cererii de recurs, intimații nu au depus referință, prin care să-și exprime poziția.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Petru Coșleț în numele și interesele lui Andrei Curoșu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Petru Coșleț în numele și interesele lui Andrei Curoșu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari